

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć ... ” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeważając Królestwo nie chwiejące się, miejmy łaskę, przez którą służymy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością. ” „ ... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) Przez większy i doskonalszy przybytek, (...) Znalazłszy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22, 25, 26, 28; 9:1

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i
Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Dwumiesięcznik. Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny "Epifania" w Warszawie. Redaktor: Bernard Hadman. Chester Springs, Pa. 19425, USA Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, skrytka pocztowa

nr 102, 00-961 Warszawa 42.

PL ISSN 0239-4480

Po upływie sześciu miesięcy wznowia się wydawanie Teraźniejszej Prawdy w formie dwumiesięcznika. Przerwa w ukazywaniu się czasopisma spowodowana była ogólnymi trudnościami i kryzysem krajowym, wywołanym m. in. zmianami ustrojowymi. Skutki przeobrażeń polityczno - ekonomicznych w naszym kraju znane są powszechnie. Zrezygnowaliśmy ze współpracy z dotychczasową drukarnią, organizując własny zespół redakcyjny i nabywając urządzenia poligraficzne. W miarę możliwości w opatrności Pańskiej będziemy się starali ulepszać i modyfikować ten rodzaj służby Pańskiej.

Obecny egzemplarz nosi numer 412 i obejmuje miesiące od V do X 1990 roku. Jest następnym numerem po wydanym w kwietniu 411/42. W bliskiej przyszłości podejmiemy również wydawanie Sztandaru Biblijnego począwszy od kolejnego numeru 43.

Warunki prenumeraty na 1991 rok podamy w przyszłości.

NASZE SIEDEMDZIESIĄTE PIERWSZE ROCZNE SPRAWOZDANIE ZA 1989 ROK

Dzięki Pańskiej łasce naszym cennym przywilejem jest przygotowanie tego siedemdziesiątego pierwszego rocznego sprawozdania. Stało się to dla nas okazją do dziękczynienia i radości, ponieważ doszliśmy do końca pełnych siedemdziesięciu jeden lat istnienia tego czasopisma i przygotowania rocznego sprawozdania o ogólnych warunkach w świecie oraz o pracy ludu Pańskiego oświeconego Epifanią i o Epifanicznym Domu Biblijnym.

Wiele wydarzeń i trendów ujawniło się w dziedzinie nauki, geologii, polityki, ekonomii oraz w sferze społecznej i religijnej. Nieraz odnosi się wrażenie, że każdego dnia dzieje się tak dużo, iż informacje o tych wydarzeniach wypełniają

telewizję i radio, gazety i czasopisma są już nieaktualne. Światowe wydarzenia i warunki zmieniają się tak szybko (niemal z dnia na dzień, z godziny na godzinę), że w krótkim czasie stają się historią. Dzisiaj zbyt dużo się dzieje, aby można było wszystko prześledzić. To samo dotyczy spraw jutrzejszych.

Niektórzy z nas są w takim wieku, że pamiętają lata trzydzieste i lata czterdzieste naszego stulecia i mogą zapewnić młodszych Czytelników, iż nigdy nie spodziewali się w obecnym życiu ujrzeć tak zdumiewającego rozwoju technologicznego, jaki prawie co dzień się uwidacznia. I nie ma wątpliwości, że jest to jedynie początek nie dających się zliczyć wspanialszych dowo-

dów troski naszego Stwórcy o nas.

Sprawozdanie to było napisane już na początku grudnia 1969 roku, tak jak wydarzenia wówczas były widziane. Zdajemy sobie sprawę z tego, że kiedy nasi Czytelnicy je otrzymają sprawy te mogą przybrać zupełnie inny obrót. Skomentujemy tylko niektóre z większych wydarzeń 1989 roku, szczególnie te, które odnoszą się do proroctw biblijnych. Więcej informacji o ostatnim dziesięcioleciu znajduje się we wcześniejszych rocznych sprawozdaniach.

WARUNKI ŚWIATOWE

Zakłócenia w przyrodzie w 1989 roku spowodowały zniszczenie mienia majątkowego i w licznych przypadkach utratę życia - straty wynosiły miliardy dolarów. Przykładami mogą być trzęsienia ziemi w północnej Kalifornii i Meksyku, huragan Hugo na Karaibach i południowo-wschodnim wybrzeżu Ameryki Północnej, niedawne tornada w USA, itd. Brat Johnson w P'39, 161 wskazał, że takie zakłócenia przyczyniają się do obalenia imperium szatana.

Liczne kraje Ameryki Środkowej doświadczyły problemów politycznych, ekonomicznych i uwikłały się w wojny domowe. Do krajów tych komuniści i demokratyczne rządy słały doradców, uzbrojenie i pomoc finansową.

Deficyty budżetowe Stanów Zjednoczonych i niektórych innych krajów zasługują tu na uwagę. Również ogromny deficyt handlowy USA jest niekończącym się problemem. Ostatnio Kongres USA zainteresował się (i rozważa sprawę ich wstrzymania) ogromnymi inwestycjami Japonii i krajów arabskich w towarzystwach USA, nieruchomościach, itd.

Powinniśmy też wspomnieć o nacisku położonym na wpływ jaki wywiera nielegalny handel narkotykami na rodzaj ludzki i na wysiłek, aby zmniejszyć to działanie. Na przykład, pewien szpital donosi, że co piąte narodo-

ne dziecko miało nieodwracalne zmiany spowodowane przyjmowaniem przez matkę narkotyków.

Nastroje rewolucyjne i anarchistyczne zdają się potęgować w miarę jak zbliżamy się do szczytu wszechświatowego zniszczenia obecnego porządku społecznego. Oczywiście nasza wiedza o przyszłych warunkach i wydarzeniach jest ograniczona, jakkolwiek jesteśmy Panu wdzięczni, że obdarzył nas, przez naszego drogiego brata Johnsona, wyjaśnieniem antytypów licznych królów izraelskich, judzkich i syryjskich (po raz pierwszy przedstawionych w 1920 roku). Najpełniejszy opis ukazał się w E 3, rozdz. VI. Więcej informacji na ten temat zamieszczano w kolejnych latach w różnych rocznych sprawozdaniach. Wypełnianie się tych typów zostało opisane jako występujące w tym stuleciu aż do czasów obecnych, gdy przejdzie ono w rewolucję i anarchię.

Przede wszystkim informacje odnoszą się do wydarzeń o największej doniosłości w Europie, szczególnie w ostatnich sześciu miesiącach (i ich oczywistego związku z wyżej wymienionymi antytypami). Duża część niniejszego sprawozdania skupi się na warunkach europejskich, szczególnie na narodach bloku sowieckiego.

OGÓLNY POGLĄD NA TYPICZNEGO JEHU I HAZAELA

Antytypy Jehu i Hazaela wypełniały się według kryteriów interpretacji sprzed czterdziestu lat. (Ogólny bieg wydarzeń nie przeciwstawiał się tym antytypom i nie wymagał zmiany ich interpretacji.)

Podajemy tu ogólny pogląd na niektóre osoby mające związek z typem: Jehu był członkiem gwardii przybocznej złego króla Achaba. Później został on dowódcą izraelskiej armii stacjonującej w Ramot Gilead, aby zachować kontrolę nad Syryjczykami (pod zwierzchnictwem Hazaela), którzy w ostatnich latach

czynili ogromne wysiłki, aby swoje granice rozciągnąć do Jordanu i posiadać większość terytoriów izraelskich na wschód od tej rzeki (2 Król. 9:5). W istocie spór rozpoczęty o wiele lat wcześniej w czasach panowania Achana, ojca króla Jorama, który stracił życie w walce o ten właśnie Ramot Gilead, ciągnął się dalej.

Ochozjasz (król Judy) brał w tej wojnie (2 Król. 8:28) udział wraz z Joramem (królem izraelskim) a kiedy ten został poważnie ranny w ostatniej akcji i udał się do Jezreel, by leczyć swoje rany, Ochozjasz odwiedził go tam, chcąc w ten sposób okazać jemu swoją sympatię (w. 29). W takim przebiegu spraw stan wojenny utrzymywał się pośród wojskowych dowódców w obozie, w którym Jehu został pomazany przez Elizeusza na króla Izraela (2 Król. 9: 1-5), w celu zniszczenia domu Achaba i Jezabeli (2 Król. 9: 1-13, 30-37). Jehu zranił też Ochozjasza, króla Judy, w trakcie jego ucieczki (2 Król. 9:15-29). Panując przez dwadzieścia osiem lat prowadził bezprecedensową walkę wyniszczającą żydowską monarchię.

Hazael zaczął jako oficer Benadada, króla Syrii. Po pomazaniu go przez Elizeusza na króla zdradziecko zamordował króla Benadada i sam został królem, panując przez czterdzieści lat. Dalsze informacje dotyczące Hazaela, które podaje Pismo Święte są ograniczone do krótkich uwag o prowadzonych przez niego wojnach z Ochozjaszem i Joazem (królami Judy) oraz z Joramem, Jehu i Joachazem (królami Izraela) (2 Król.8:28; 9:14; 10:32; 12:17; 13:3; 2 Kron. 22:5).

Trudno jest rozróżnić liczne walki i zwycięstwa trwające przez ponad czterdzieści lat i podane w tych informacjach. Pewne jest jednak, że zazwyczaj Hazael miał przewagę nad hebrajskimi królami. Kiedy jednakże Jehu był dowódcą armii, zanim został królem, Hazael nie odnosił zwycięstw w walce o Ramot Gilead (2 Król. 9:14). Później

Hazael zniszczył granice Izraela i zajął wszystkie jego terytoria poza Jordanem, przeszedł przez szerokość Palestyny i wprowadził swoje armie do ziemi filistyńskiej. Następnie oblegał Jerozolimę i odstąpił od niej po otrzymaniu skarbów ze świątyni i pałacu. Szczegóły tych podbojów stanowiły dosłowne spełnienie przerażających przepowiedni Elizeusza, Ów zdolny i zwycięski (lecz pozbawiony zasad) uzurpator opuścił tron w chwili śmierci na rzecz swego syna Benadada.

DZIAŁANIA ASTYTYPICZNYCH JEHU I HAZAELA

Działalność antytypicznego Jehu oraz Hazaela występuje w czasie Epifanii (w jej szerszym znaczeniu). Jehu (izraelski) przedstawia bardziej konserwatywne klasy pracy - te, które doprowadzą do wielkiego symbolicznego trzęsienia ziemi (rewolucji) -Hazael (syrjski) natomiast jest typem na bardziej radykalne ruchy wśród klas pracujących i doprowadzi on do symbolicznego ognia (anarchii). Podobnie pokazane jest, że antytypiczny Jehu przed symbolicznym trzęsieniem ziemi będzie podtrzymywał obecne rządy (antytypicznego Jorama izraelskiego) w opozycji do antytypicznego Hazaela (2 Król. 8:28, 29; 9:1.2, 14, 15). Te trzy partie, jak rozumiemy, odnoszą się do trzech podziałów, chrześcijaństwa (wielkiego miasta w Obj. 16:19). (1) Klasy pracujące przedstawione w państwie, kościele i kapitale (Joram i Ochozjasz), (2) Konserwatywne partie pracy (Jehu), (3) Radykalne partie pracy (Hazael). Walka będzie przebiegała trójstronnie prowadzona przez konserwatywną partię pracy, alternatywnie łączącą się z klasami panującymi przeciw radykalnej partii pracy - skądinąd zwalczającą klasy panujące, gdy nie są zagrożone przez radyka-

ków.

Symboliczne trzęsienie ziemi (Armagedon), będące największą ze wszystkich rewolucji, zniszczy wszystkie ciemzące rządy, fałszywe religie i drapieżną arystokrację.

Typ pokazuje europejskie demokracje zachowujące swoje własne stanowiska suwerenności, niezależności i wpływów w Europie (w przeciwieństwie do rządzonych przez Sowiety), aż do zniszczenia ich wszystkich w Armagedonie. Kiedy wreszcie konserwatywne rządy pracy zastąpią demokracje (w ich obecnym kształcie) i dojdą do władzy, antytypiczny Hazael odbierze im pierwszorzędne pozycje władzy w Europie.

CHARAKTER ARMAGEDONU

Istnieją wskazówki, że rewolucja w procesie walki będzie krwawa i okrutna. Przedstawiamy tutaj pytanie i odpowiedź z Ter. Pr'39, 31.

"Pytanie: Czy prawdą jest, jak niektórzy dowodzą, iż Armagedon nie będzie wydarzeniem krwawym, raczej zmianą stosunków społecznych, spowodowanych moralnym oddziaływaniem i kompromisem, co obecnie daje się już zauważyć?

Odpowiedź: O ile rozumiemy sprawę, Armagedon w swej fazie walki będzie najkrwawszą rewolucją w ludzkiej historii, gdyż będzie on drugim stadium (przed anarchią) największego ucisku doznanego przez ludzkość (1 Król. 19:11; Jer. 25:15-35; Joel 3:9-14; Dan. 12: i; Mat. 24:21, 22; i Tes. 5: 3; Jak. 5: 1-5; Obj. 16:16, 18-20). Wiele innych wersetów Pisma Świętego można by zacytować dla przedstawienia tej sytuacji.

Otóż przed krwawą fazą Armagedonu podejmowane są wytężone wysiłki w dążeniu do poczynienia wielkich ustępstw na rzecz świata pracy, w celu jego pozyskania i tym samym powstrzymania przed rewolucją, która okaże się Armagedonem. Wysiłki te obejmują wiele zmian społecznych. Nie są one jednak Armage-

donem w wąskim znaczeniu tego słowa, są wysiłkami reformatorów, którzy rozumieją, że jeżeli tych ustępstw się nie poczyni wybuchnie powszechna, krwawa rewolucja. Można rzec, iż ustępstwa te poczyniono zbyt późno. Gdyby one zaistniały, ale w dostatecznej jakości i ilości oraz w pełnej obowiązkowej miłości do Boga i człowieka, sześćdziesiąt lat temu (sto lat od dzisiejszych czasów) burze można byłoby odsunąć (Ps. 2:10-12). Podjęto je zbyt późno, w niedostatecznej jakości oraz ilości, aby zapobiec najgorszej i najkrwawszej rewolucji w całej historii człowieka-Armagedonowi".

Zjednoczone demokracje europejskie zostały ciężko zranione w latach 1940-1941 (w drugiej fazie wojny światowej) przez totalitarne władze. Zostało to zobrazowane w zranieniu Jorama izraelskiego podczas oblężenia Ramot Gilead przez Hazaela (2 Król. 6:26). Jednak jak zraniony Joram z pomocą Ochozjasza utrzymał Ramot Gilead broniąc go przed Hazaelem (2 Król. 9: 14), tak demokracje europejskie z pomocą USA odniosły ostateczne zwycięstwo w drugiej fazie wojny światowej i w dalszym ciągu utrzymują swoje pozycje władzy, niezależności i wpływu w Europie.

Jezreel, miejscowość, w której mieszkał Achab w nieprawym związku z poganką Jezabelą (1 Król. 21), przedstawia europejskie unie i współpracę państwa z kościołem. Joram, udając się do Jezreel na leczenie, przedstawia sprzymierzone demokracje europejskie poszukujące uzdrowienia przez zbliżenie się do rzymskiego kościoła katolickiego i współpracujące z nim we wzajemnym zrozumieniu, co dokonuje się od wielu lat. W takim stanie Ameryka jest życzliwie nastawiona i pomaga europejskim demokracjom ("A Ochozjasz. . . przyjechał nawiedzać Jorama, syna Achabowego, do Jezreela, bo tam chorował" - 2 Król. 8:29).

Po pokonaniu Niemiec i Włoch

w drugiej fazie wojny światowej, obraz wskazuje na ZSRR (i jego satelitów) oraz zimną wojnę, między strefą ZSRR a strefą demokratyczną Europy. ZSRR dalej występował przeciw demokracjom europejskim, którym Stany Zjednoczone pomogły utrzymać ich pozycje władzy, niezależności i wpływów w Europie. Joram izraelski wspomagany przez Ochozjasza z powodzeniem utrzymywał Ramot Gilead w obliczu ataków Hazaela, trwających do śmierci Jorama z rąk Jehu. Śmierć ta obrazuje pokonanie zjednoczonych demokracji europejskich w nadchodzącej gwałtownej fazie rewolucji czasu ucisku.

WALKA PRZESUWA SIĘ NA FRONT EKONOMICZNY

Związek Radziecki (i Jego satelici) ostatnio poważnie podszedł do swoich własnych problemów związanych z wyżywieniem i ekonomią. Postępowanie ZSRR wobec zachodnich demokracji wyeliminowało zimną wojnę, na rzecz głośności i pieriestrojki (procesu otwartości, uczciwości i przebudowy) oraz wprowadziło redukcję środków na obronę.

Problemy ekonomiczne w rezultacie przyniosły ludziom we wschodniej Europie nowe rządy i więcej wolności. W tych sprawach zasady demokracji zwyciężyły, przynajmniej na razie. Tak więc walka przesunęła się na front ekonomiczny i blok sowiecki raczej oczekuje pomocy od krajów demokratycznych, niż chce je nękać. Jest to niezwykle zwrot w wydarzeniach w antytypie. Stanowi on albo chwilową przerwę w walce o dominację w Europie, albo jest walką, w której zwyciężają demokracje z powodu przesuwania się bloku radzieckiego w kierunku wzrastającej wolności (tak jak Joram utrzymał Ramot Gilead; 2 Król. 9:14).

Spotkanie na szczycie na Malcie, 2 i 3 grudnia, Gorbaczowa z prezydentem Bushem skupiło się na reformach ekonomicznych,

wrzeniu w Europie wschodniej i na tym w jaki sposób kraje demokratyczne mogłyby pomóc powodzeniu pieriestrojki.

NOWE SPOJRZENIE W ZWIĄZKU RADZIECKIM

Ostatnio muzeum Józefa Stalina, w miejscu jego urodzenia w mieście Gori, zostało zamknięte na czas nieokreślony. Władze mówią, że może nigdy już nie będzie otwarte. Dzieje się tak z powodu ogólnonarodowego badania działalności człowieka, który rządził Związkiem Radzieckim przez wiele lat.

Sowiecki historyk Aleksander Samsonow powiada, że największym z błędów Stalina było doprowadzenie Związku Radzieckiego do krawędzi katastrofy w jego walce z nazistowskimi Niemcami w II wojnie światowej. Oskarżenia te stanowią szczyt wzrastającego krytycyzmu wobec strasznej polityki wewnętrznej Stalina.

W listopadzie 1967 roku, podczas siedemdziesiątej rocznicy bolszewickiej rewolucji, sowiecki przywódca Michaił Gorbaczow powiedział: "Wina Stalina i jego najbliższego otoczenia wobec partii i narodu, ze wszech miar represyjna i samowolna, jest olbrzymia i niewybaczalna". Dalej pan Gorbaczow oświadczył, że Stalin w pełni zdawał sobie sprawę z wyników swego postępowania.

Zachodni historycy teraz oceniają, że rządy Stalina są bezpośrednio odpowiedzialne za śmierć w czasach pokoju tylu obywateli sowieckich, ilu straciło życie w II wojnie światowej. Ogoniok (sowiecki tygodnik) podaje, że rewelacje o Józefie Stalinie są częścią przyspieszającą kampanię kompromitującą scentralizowany i niesprawny system ekonomiczny, stworzony przez tego dyktatora.

Pan Gorbaczow wyjaśnia: "Aby pozostać wiernymi historycznej prawdzie powinniśmy dostrzegać nadużycia popełniane przez niego (Stalina) i tych wokół

niego, za które nasz naród zapłacił wielką cenę i które wywarły poważne konsekwencje na życie naszego społeczeństwa. . . . Jest to lekcja dla wszystkich generacji".

W Związku Radzieckim, gdy Gorbaczow obchodził czwartą rocznicę przejęcia władzy, ocena pieriestrojki była następująca: jak dotąd nie zauważono, by funkcjonowała. Braki żywności i innych dóbr konsumpcyjnych powiększyły się od rozpoczęcia reformy, a standard życia uległ obniżeniu. Inflacja i deficyt budżetowy - których istnienia nie spodziewano się pod panowaniem sowieckiego komunizmu - stały się poważnymi problemami. Sam Gorbaczow jest zawiedziony. Przyznał, że "te wyniki nas nie zadowolają". Jeden z jego czołowych doradców, Leonid Abałkin, nie ukrywa, że "prawdopodobnie potrzeba wysiłków jednej lub dwóch generacji, aby przekształcić ekonomię". Chodzi o to czy Gorbaczow lub jakkolwiek inny reformator ma na to dostatecznie dużo czasu. A zatem pieriestrojka jest przejściową reformą gospodarczą, niewykonalną mieszaniną marginesowej wolnej przedsiębiorczości i nieznacznego rozluźnienia centralnej kontroli.

SOLIDARNOŚĆ W POLSCE

W głosowaniu z zadziwiającym wynikiem (376 za, 4 przeciw, 41 wstrzymujących się) polski parlament wybrał Tadeusza Mazowieckiego, długoletniego doradcę związku zawodowego Solidarność, na pierwszego po czterdziestu latach niekomunistycznego premiera. Mazowiecki otrzymał poparcie ze strony Moskwy i nawet, aczkolwiek niechętnie, ze strony Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (czyli komunistów), której długą dzierżawę ostatecznie on zakończył.

Była to emocjonująca i historyczna chwila dla Polski. Zaznaczyła się ona również przyjęciem przez demokratyczne siły kraju pozornie niemożliwego wy-

zwania. Przeszarżała gospodarka polska udaremniła w ostatnim dziesięcioleciu wysiłek komunistów w przeprowadzeniu reform. Kraj jest obarczony długiem liczącym trzydzieści dziewięć miliardów dolarów w twardej walucie. Począwszy od późnych lat siedemdziesiątych dochód rzeczywisty na głowę stale się obniżał, a sytuacja szybko się pogarszała. Od pierwszego sierpnia, gdy poprzedni rząd wstrzymał dotacje na chleb, mięso i produkty mleczarskie, wskaźnik inflacji osiągnął poziom stu sześćdziesięciu procent w skali rocznej. Złoty został poddany wolnej grze w stosunku do wszystkich twardych walut. Lech Wałęsa (przywódca Solidarności) i Mazowiecki wiedzą, że ich jedyną szansą utrzymania się przy krótko sprawowanej władzy jest zatrzymanie i ostateczne odwrócenie długo staczającej się w dół gospodarki Polski.

Spotykają się oni z ogromnymi sprzecznościami. Olbrzymie zadłużenie Polski odprowadza z kraju pieniądze, które mogłyby być zainwestowane w nowych, zmodernizowanych zakładach produkcyjnych. Kadry profesjonalistów i administratorów wywodzą się całkowicie z grona nominalnych komunistów, przywiązanych do starego ustroju. Popierający Solidarność z niecierpliwością pragną odczuwalnej poprawy standardu życiowego. Niemniej jednak ekonomiści Solidarności wierzą, że przynajmniej istnieje szansa wyjścia z gospodarczego chaosu. Mazowiecki planuje urynkowanie polskiej gospodarki. W dużym stopniu oznacza to prywatyzację bazy przemysłowej Polski, która w dziewięćdziesięciu czterech procentach nadal znajduje się pod państwową kontrolą. Doprowadzi to do zniesienia niszczących rynek dotacji wspierających wytwarzanie m. in. takich produktów jak ciągniki. Będzie to wymagało przeprowadzenia restrukturyzacji beładnej sieci dystrybucyjnej kraju, co spowoduje, przynajmniej w pierwszym okresie,

utrata wielu stanowisk pracy przez dotychczas zatrudnionych pracowników.

Wielu zgadza się na płace nie nadążające za wzrostem kosztów utrzymania, powodującym spadek siły nabywczej pieniądza co najmniej o osiemdziesiąt procent. W końcu, to właśnie wyborcy winni decydować o tempie przemian. Mazowiecki oświadczył, że zamierza konsultować się ze "społeczeństwem jako całością", prawdopodobnie za pośrednictwem referendum, na temat swojego programu gospodarczego.

Jednak nowy rząd ma również pewne korzyści. Polska posiada obfite złoża cynku, miedzi i węgla. Polskie rolnictwo nadal składa się głównie z prywatnych gospodarstw, które są względnie wydajne i mogą sprostać potrzebom żywnościowym kraju, jeśli rolnicy otrzymają właściwą zapłatę za swoją pracę. Pomimo długotrwałego kryzysu Polska dysponuje twardą walutą. "Gdyby te fundusze były uruchomione", powiedział Wałęsa, "moglibyśmy zapłacić za ekonomiczne reformy tymi pieniędzmi, naszymi własnymi pieniędzmi".

Może jednak nowy rząd Polski będzie w stanie zapobiec chaosowi ekonomicznemu i zapewnić własne przetrwanie. Mimo to potrzebuje pomocy w formie zwiększonego wsparcia z Zachodu i trwałej cierpliwości ze strony polskich robotników. Te dwa elementy są ze sobą związane. Polacy myślący demokratycznie uważają, że rządy zachodnie, uprzednio zachęcające ich na skalistej drodze do pokojowej rewolucji, powinny obecnie pomóc im w zaopatrzeniu się w środki potrzebne do przetrwania demokracji. Rolnicy i robotnicy znoszący w tym kraju tak długo niedostatek chętniej zgodziliby się na ponowne zaciśnięcie pasa, gdyby byli świadomi, że mogą liczyć na wsparcie demokracji przemysłowych

Możliwe, że niedawna wizyta Lecha Wałęsy w Stanach Zjednoczonych znacznie pomoże polskiej gospodarce.

INNE KRAJE BLOKU SOWIECKIEGO

W końcu czerwca ministrowie spraw zagranicznych Austrii i Węgier spotkali się, aby wziąć udział w akcji demontażu pasa urządzeń granicznych, z kolczastego drutu, który dzielił ich wspólną granicę przez dziesięciolecia zaprawione goryczą. Obaj mężowie wzięli sobie małe kawałki z tego muru jako namacalny dowód, iż żelazna kurtyna została ostatecznie usunięta. Gdzie indziej jednak, inna zaporą była wzniesiona, gdy Rumunia zbudowała barierę wysoką na osiem stóp wzdłuż dwustusześćdziesięciomilowej granicy z Węgrami. Przedstawiciele władzy w Bukareszcie obawiali się, że ich zdesperowani obywatele mogliby znaleźć przez Węgry wrota do wolności i powodzenia na Zachodzie.

Izolacja wschodniego Berlina zakończyła się ostatecznie w listopadzie 1969 roku, ponad dwadzieścia osiem lat po zbudowaniu haniebnego muru. Po zniesieniu ograniczeń w podróżowaniu tysiące obywateli ze wschodnich Niemiec tłumnie przekroczyło mur - niewielu dla dobrobytu, większość aby doświadczyć przyjemności wolności, a następnie powrócić do ojczystego domu i stawić czoło nagłej potrzebie radykalnych zmian.

Później, we wschodnich Niemczech, cały komitet centralny i biuro polityczne partii komunistycznej podały się do dymisji. Powołano zespół do zajmowania się sprawami partii do czasu zwołania w późniejszym terminie nadzwyczajnego kongresu. Aresztowano trzech byłych członków biura politycznego pod zarzutem korupcji, a Erich Honecker (wieloletni przywódca kraju do ostatniego miesiąca) został usunięty z partii i następnie aresztowany. Wcześniej Niemiecka Republika Demokratyczna uchyliła konstytucyjne postanowienia gwarantujące komunistom "kierowniczą rolę" w państwie. Wielu spodziewa się połączenia Nie-

mieć wschodnich i zachodnich.

Nawet Czechosłowacja, charakteryzująca się twardą linią postępowania, uległa naciskom reformacyjnym, gdy przywódcy partii komunistycznej ustąpili ze swoich stanowisk. Czesi od grudnia mają nowy rząd, w którym po raz pierwszy od czterdziestu jeden lat, mniejszość stanowią komuniści.

Przywódcą sowiecki Michaił Gorbaczow nie potępił ruchów reformacyjnych. Jednak nawet on nie mógł przewidzieć, że wybuchną one z taką siłą. Obecnie zmiotły one przywódczych zwolenników twardej linii w Polsce, na Węgrzech, w NRD i nawet w Bułgarii. Przełamanie muru berlińskiego stało się najbardziej dramatycznym przewrotem, natomiast wydarzenia w Pradze przebiegały łagodniej. Aleksander Dubczek (trybun "socjalizmu z ludzką twarzą" w sławnej praskiej wiośnie w 1968 r.) powrócił, aby przemówić do pięciuset tysięcy podniesionych na duchu protestujących demonstrantów na Placu Waclawa. Wówczas zawołał on: "Niech żyje nowe pokolenie".

Również trzy państwa bałtyckie (Litwa, Łotwa i Estonia) podnoszą głos domagający się niezależności od Związku Sowieckiego i szerokiej wolności w sprawach gospodarczych.

PROTESTY W CHINACH

Natomiast protest w Chinach, w nadziei zdobycia demokratycznych wolności, wzniecony przez tysiące studentów na Placu Niebiańskiego Pokoju, został krwawo stłumiony w czerwcu 1969 roku. Upłynęło szereg dni i rozpały się nadzieje na świecie, że chiński rząd ostatecznie otworzy się dla negocjacji w celu wprowadzenia większej wolności. Lecz nagle, przy użyciu broni palnej i gazów łzawiących, rozpoczął się gwałtowny szturm na protestujących, o czym szeroko informowali nieliczni reporterzy wbrew nakazanemu przez panującą partię rozpowszechnianiu zniekształconych relacji. Zmo-

toryzowane jednostki przełamały ludzkie barykady i otworzyły ogień do współrodaków. W brzasku następnego dnia ukazały się leżące pokotem setki zwłok protestującej młodzieży. Rannych było o wiele więcej. Stłumienie buntu mogło mieć na celu zademonstrowanie stanowczości nieudolnego kierownictwa, które w ciągu tygodni walki o władzę zostało upokorzone wskutek niemożności sprawowania kontroli w stolicy. Ostatecznie wydarzenia "Niebiańskiego Pokoju" naraziły na niebezpieczeństwo dziesięciolecie wysiłków reformatorskich i zaprzęściły ogólny kapitał dobrej woli.

DZIAŁANIA WATYKANU

Powtórzmy jaki jest powód naszej wiary w to, że światowa rewolucja, Armagedon, zacznie się we Włoszech: Italia jest współczesnym spadkobiercą, wyrazicielem lub głową rzymskiego imperium zobrazowanego w bestii z Dan. 7: 7:7- 11, 19-26. Pozostałe kraje Europy są ciałem owej bestii. Zabicie jej (które poprzedzi zniszczenie jej ciała przy końcu Wieku Ewangelii, w. 11) przedstawia początek zagłady, jaka nastąpi przed zniszczeniem pozostałych krajów Europy przez przemoc Armagedonu. Tego należy się spodziewać, ponieważ Rzym i Włochy udzieliły miejsca stałego zamieszkania Antychrystowi, prześladowającemu świętych przez cały wiek Ewangelii i dlatego zasłużyły na wyróżnienie i pierwszeństwo w Boskim wylaniu gniewu na narody (inne kraje w mniejszym stopniu darzyły względami Antychrysta i prześladowały świętych). Stąd nasze spodziewania związane z rozpoczęciem się Armagedonu we Włoszech (być może, iż Jego początek przejawia się zaatakowaniem Watykanu przez pospólstwo - ten pogląd jest możliwy do przyjęcia bardziej obecnie niż kiedykolwiek przedtem w państwie papieskim, ponieważ rzymski katolicyzm nie jest już religią państwową!).

Papiestwo wykonuje swoją część tak jak to jest zapowiedziane przez Biblię. Niektórzy znajdują się pod błędnie pojmowanym wrażeniem że papiestwo odzyska utraconą władzę zwierzchnią nad narodami Europy. Na nic takiego Biblia nie wskazuje. Tymczasem zamiast odzyskania kontroli nad narodami w sensie politycznym (jaką miało wcześniej), zyskuje jedynie większy wpływ od tego jaki miało w latach 1870-1929, gdy zostało pozbawione władzy świeckiej.

Papiestwo osiągało swój cel i dalej będzie go osiągać stosując metodę zastraszania przez pobudzanie klas panujących przeciw masom - jest to sposób postępowania, który (zręcznie kierowany przez Jezusa) doprowadzi te klasy do uwikłania się w Armagedonie (Obj. 16; 13, 14, 16; 19:19,20). Dopóki wydawało się (podczas drugiej wojny światowej), iż państwa osi wygrają, Watykan, zgodnie z własnym totalitaryzmem, stanął po stronie tych państw, ale kiedy ich klęska okazała się pewna, wtedy chytrze, banalną dyplomacją osłonił swoją zmianę w okazywaniu względów aliantom, prosząc jednak o miłosierny pokój dla państw osi - akt ten pokazuje papieską stronniczość wobec tych państw.

I właśnie teraz papież i p. Gorbaczow flirtują ze sobą- papież, poszukując więcej wolności dla rosyjskich katolików. Obaj pragną osiągnąć porozumienie, które, jak wierzymy, może w tym celu przyłożyć pieczęć papieskiej aprobaty dla sowieckiego panowania.

Wizyty innych ważnych przywódców u papieża są znamienymi przykładami antytypicznego Jorama przebywającego w Jezreel (współdziałanie państwa i kościoła) w celu uzdrowienia. Papiestwo będzie coraz aktywniejsze w planowaniu i zabieganiu o realizację swoich celów, aż zostanie zupełnie zniszczone (Obj. 19:20). Zjednoczony protestantyzm również flirtuje z papiestwem, w ten sposób starając się

pozyskać Jego poparcie, ale będzie zniszczony razem z nim, na co również wskazuje Obj. 19:20.

SPRAWY INNYCH RELIGII

Najaktualniejsze dane statystyczne wykazały, że wstępowanie do kościołów (w sensie przynależności) w Stanach Zjednoczonych jeszcze powoli wzrasta, jednak nie tak szybko jak tempo przyrostu ludności. Liczba członków chrześcijańskich kongregacji religijnych w 1987 roku (ostatni rok, dla którego zebrano dane liczbowe) wzrosła mniej niż 1% (ze 142, 7 mln do 143, 8 mln).

Ale ten wzrost nie nadązał za przyrostem ludności i w wyniku tego wskaźnik obrazujący tempo wzrostu przynależności wyznaniowej Amerykanów obniżył się nieco z 58,7% do 58, 6% w stosunku do przyrostu ludności.

Narodowa Rada Kościołów (w USA) brodzi na mieliźnie, wplątana w wewnętrzne rozbieżności i domagająca się nowego kierownictwa. Stawiane są zarzuty, że N. R. K. brakuje wyobraźni, bez której dawna "podstawowa linia rozwoju denominacji" zanika.

Od 1965 roku Zjednoczony Kościół Chrystusa stracił 20% swoich członków, Kościół Prezbiteriański-25%, Kościół Episkopalny-28%, Zjednoczeni Metodyści - 16% i Kościół Chrześcijański - 43%. Łącznie stracili oni 5,2 mln członków, natomiast w tym samym czasie wzrost ludności powiększył się o 47 mln. Jednocześnie denominacje ewangeliczne podwoiły się (Nazarejczycy) bądź osiągnęły czterokrotny wzrost (Zgromadzenia Boga).

Niedawne zdemaskowanie(i/lub uwięzienie) licznych wybitnych ewangelistów telewizyjnych, którzy byli zamieszani w oszustwa i inne nielegalne praktyki, wywołało wielkie zniechęcenie wśród wielu członków charyzmatycznych grup. Nieprzychylny rozgłos spowodował ograniczenie bądź zaniechanie niektórych audycji telewizyjnych (i innych działań) z powodu znacznego

spadku ofiarności finansowej.

OBECNIE ISTNIEJE 605

TŁUMACZEŃ BIBLIJ -

DONIESIENIE AMERYKAŃSKIEGO TOWARZYSTWA BIBLIJNEGO

Który kraj dokonuje przekładów Pisma Świętego na największą liczbę języków? Indie, brzmi odpowiedź. Tam bowiem istnieją osiemdziesiąt dwa języki a jedną piątą z nich posługuje się ludność na subkontynencie.

Sprawozdanie wyszczególnia sto dwa przekłady Pisma Świętego w krajach, w pewnym stopniu objętych działalnością ATB i jego partnerów. Istnieją plany w różnych stadiach zaawansowania, począwszy od prac podstawowych, z którymi się już uporano, poprzez pozostałe - w drukarni lub w introligatorni. Całkowita liczba tłumaczeń Biblii obecnie wynosi sześćset pięć a wzrost w ostatnim roku o trzydzieści osiem sprawia, że jest ona najwyższą z podanych kiedykolwiek w sprawozdaniach Towarzystw Biblijnych .

CHRZESCIJAŃSTWO OKOŁO DWUTYSIĘCZNEGO ROKU

W 1900 roku dwie trzecie z pięciuset pięćdziesięciu ośmiu milionów chrześcijan na świecie zamieszkiwało Europę i Północną Amerykę. Natomiast około 2000 roku prawie dwie trzecie z dwóch miliardów chrześcijan na świecie będzie żyło poza tymi obszarami - głównie w krajach rozwijających się.

The Economist podaje, iż przypuszcza się, że przyrost ludności chrześcijańskiej w zachodniej Europie, w najlepszym razie, utrzyma się na obecnym poziomie aż do końca stulecia. Do 2000 roku Europejcy chrześcijanie osiągną być może liczbę czterystu trzydziestu milionów - mniej niż dwadzieścia dwa procent wszystkich chrześcijan. Tymczasem liczba chrześcijan w Afryce zwiększy się do czterystu milionów; w Ameryce Łaciń-

skiej - pięćset siedemdziesiąt jeden milionów; w południowej i wschodniej Azji - dwieście dwadzieścia pięć milionów.

Krótko mówiąc, chrześcijaństwo przestało być głównie religią europejską. Chrześcijaństwo, szczególnie na zachodzie., stopniowo traci przywiązanie ludzi bogatych i wykształconych. Jednocześnie spada zaufanie do chrześcijańskich instytucji.

Rozpraszenie się władzy chrześcijaństwa, długo skupionej w Europie, może osłabić wewnętrzną religijną jedność. Kościół katolicki w szczególności polega na mocno scentralizowanym ośrodku władzy w określaniu wiary i polityki.

Nic dziwnego, że papież Jan Paweł II w związku z zamieszczeniem w europejskim chrześcijaństwie stara się o ożywienie duchowe katolików w sercu Europy zachodniej. Papież, oczywiście, jest również zainteresowany w uwolnieniu katolików wschodniej Europy od ograniczeń ateistycznych ustrojów.

PAŃSTWO IZRAEL

Powstanie Palestyńczyków staje się coraz bardziej kłopotliwe, szczególnie gdy doniesienia prasowe często zdają się występować przeciw Izraelowi (pomimo dowodów Boskiego działania). Bóg w jakiś sposób chce uwolnić ziemię świętą od Arabów i uczynić Ją wyłącznie własnością Izraela, o czym zapewniają nas prorocтва, oraz rozciągnąć Jego granice, tak jak w czasach Dawida i Salomona, tj. od Eufratu i Hamat na północy, do rzeki egipskiej na południu, Morza Martwego i wielkiej pustyni arabskiej na wschodzie, oraz Morza Śródziemnego na zachodzie. Cały ten obszar według Słowa Pańskiego we właściwym czasie będzie należał do Izraela, mimo sprzeciwu ludzi i złych duchów. Ustanowienie państwa Izrael i jego zwycięstwo nad Arabami pozostaje w zgodzie z odzyskaniem przez Izraelitów ziemi obieca-

nej ich przodkom. Te wszystkie niepokoje w ziemi świętej, jak wierzymy, są jeszcze częścią pierwszej fazy ucisku Jakubowego. Jego druga faza nastąpi wówczas, gdy ludzie z różnych narodów (objętych anarchią), jacy pozostaną po anarchii, udadzą się do Palestyny, aby złupić ten kraj i zniszczyć Jego mieszkańców. To jest opisane w 38 i 39 rozdz. Ezechiela.

Musimy jednak jeszcze poczekać, aby poznać dalszy rozwój Boskiego planu, związanego ze wszystkimi sprawami wyżej opisanymi. Możemy być pewni, że cokolwiek nastąpi, będzie zgodne z Jego mądrością i tym co jest najlepsze w przygotowywaniu ustanowienia długo oczekiwanego Królestwa.

WARUNKI WŚRÓD LUDU BOŻEGO

Pośród grup, które znały prawdę paruzijną, Towarzystwo (Świadkowie Jehowy), jak się tego spodziewano, rośnie liczebnie. Ich ewangelia, zapewniająca bezpieczeństwo podczas Armagedonu tym wszystkim, którzy wcześniej stają w szeregu z Towarzystwem (utrzymującym, iż wszyscy pozostali zostaną zniszczeni jako członkowie wtórej śmierci) spowodowała, że wielu skierowało się do ich szeregów z powodu strachu.

Według jednego z raportów, Towarzystwo jest drugą co do wielkości religią w Polsce, Włoszech, Hiszpanii i Portugalii, następną po Kościele katolickim. Według doniesień, Świadkowie Jehowy są prawnie uznani przez rząd polski i teraz są bardzo aktywni w całej Polsce. Pierwszą rzeczą jaką uczynili było zorganizowanie wielkich konwencji w licznych miastach, jedna odbyła się w Warszawie, licząca około 70 000 uczestników! W Polsce stanowią oni również drugą pod względem liczebnym denominację (następna po Kościele katolickim)!

Ponadto (jak dalej podaje sprawozdanie) Świadkowie Jehowy są teraz największą siłą reli-

gijną w wielu krajach na świecie. Prócz tego, że stanowią drugą co do wielkości denominację w wymienionych już krajach, chwalą się oni, że ponad milion ludzi uczestniczyło w ich spotkaniu w Meksyku i trzy czwarte miliona w Brazylii. Liczby uczestników sięgają od ćwierć do pół miliona w Nigerii, Japonii, RFN, Brytanii, Francji i na Filipinach. W Stanach Zjednoczonych jest ich około 800 000.

Nietrudno jest obecnie zrozumieć w jaki sposób ich religia może się cieszyć popularnością u rządów pracy (2 Król. 10:15), antytypicznego Jehu. Taka jest bowiem przepowiednia na okres po zniszczeniu w Armagedonie systemów kościelnictwa nominalnego i wymordowaniu większości jego kleru (każdy ocalały może wówczas być zupełnie skompromitowany jako fałszywy nauczyciel). Następnie Jehu ustanowi czerzenie Jehowy w całej antytypicznej Judzie i w Izraelu (2 Król. 10:25-29), chociaż z pewnymi odchyleniami lewickimi, jakie przejmie głównie z poglądu Merarytów epifanicznych(cielec w Betel) i poglądu Gersonitów epifanicznych(cielec w Dan)

Spośród Gersonitów epifanicznych, Brzask nadal trzyma się licznych prawd br. Russella. W większości jednak jego przywódcy dowodzą, że drzwi wejściowe do głównego powołania są jeszcze otwarte, mimo że minęło ponad sto lat od czasu zakończenia się ogólnego powołania i prawie siedemdziesiąt pięć lat po ostatecznym zamknięciu owych drzwi, co pozostaje w zgodzie z Pismem Świętym i faktami dotyczącymi tej sprawy. PBI dalej działa zgodnie ze swoją drogą postępowania, tolerując u siebie liczne cienie i barwy złego nauczania.

Grupy "Boskiego Planu" (Teksas) również utrzymują, według pewnych sprawozdań, że główne powołanie jest jeszcze otwarte. Liczne tak zwane niezależne grupy badania Biblii, wierzą tak samo. O ile wiemy, ruch prawdy epifanicznej jest jedyną

większą grupą (prócz Świadków Jehowy) utrzymującą, iż wysokie powołanie skończyło się.

Z zadowoleniem donosimy, że pewna liczba ludu Pańskiego z różnych grup dowiaduje się o prawdę epifaniczną, widocznie jest niezadowolona z pokarmów jakie otrzymuje od swoich wodzów. Radujemy się, gdy widzimy, że niektórzy z nich otwierają swoje oczy na pewne prawdy, które ubłogosławiły nasze serca i umysły w obecnym, epifanicznym okresie.

Jak już ogłaszaliśmy w listopadowym numerze PT i grudniowym BS (oba z 1989 r.), brat Alex Wayne (Lexington, Tenn.), jeden z naszych trzech pielgrzymów w Stanach Zjednoczonych, zmarł w listopadzie 1989 roku po dwóch operacjach. Ubolewamy z powodu utraty Jego towarzystwa i służby, szczególnie w zakresie tłumaczeń związanych z polskim polem działalności. Spodziewamy się wydrukować więcej informacji o nim w następnym numerze.

Jesteśmy Panu bardzo wdzięczni za tych drogich braci i drogie siostry, którzy pracują w Epifanicznym Domu Biblijnym i gdzie indziej. Siostra Oliwe Lounsbury służyła w Domu Biblijnym od około 25 lat. Ostatnio wraz z córką i zięciem (bratem i siostrą Everett Burton, służącymi tu również od kilku lat) przeniosła się do ich domu w Arcade, Nowy Jork. Z żalem informujemy o stracie Jej pomocy i towarzystwa tutaj, ale im trojgu życzymy błogosławieństwa Bożego w ich wspólnym zamieszkaniu w Arcade.

Liczni bracia i siostry biorący udział w naszych konwencjach i okazujący entuzjazm we wzajemnej społeczności są dla nas źródłem pociechy i radości. Oceniamy również wszystkie listy i telefony wyrażające poparcie i zachętę. Pan był uprzejmy i łaskawy dla nas w minionym roku, co wyrażało się wszelkimi sposobami tak, że my wszyscy winniśmy ślubować, iż dalej będziemy pracować, poświęcać się i używać w Jego sprawie.

Masza statystyka obejmuje dane liczbowe tych krajów, które nie publikują swoich czasopism.

PODSUMOWANIE NASZEJ PRACY

od 1 listopada 1988

do 31 października 1989 r.

KORESPONDENCJA

Otrzymanych listów

i pocztówek..... 7.191

Wysłanych listów

1 pocztówek..... 3.437

CYRKULACJA LITERATURY

Ochotnicza wysyłka

Teraźniejszej Prawdy..... 1. 293

Prenumerata

Teraźniejszej Prawdy. 6. 616

razem 7.909

Ochotnicza wysyłka

Sztandaru Biblijnego. 4. 120

Prenumerata

Sztandaru Biblijnego. 53. 106

razem 57. 226

Wykłady Pisma Świętego

(oprawa płócienna)..... 152

Tom I (w oprawie kartonowej

i w formie broszur)..... 312

Epifaniczne Wykłady

Pisma Świętego..... 204

Foto drama stworzenia..... 96

Zycie-Smierć-Zycie Przyszłe..... 428

Śpiewniki 97

Manny..... 182

Książeczki Poematów..... 254

Broszury (Pieńko, Spirytyzm,

Cienie Przybytku)..... 476

Inne broszury 877

Indeksy 75

Inne publikacje, Biblie itp. . 414

Wykresy Boskiego Planu,

Przybytku i Piramidy 31

Ochotnicza wysyłka Broszur..... 50.000

Ulotki..... 300.000

Listy do osób w żałobie..... 30.000

SŁUŻBA PIELGRZYMSKA

I EWANGELICZNA

Pielgrzymów..... 9

Posiłkowych pielgrzymów 62

Ewangelistów 73

Zebrań publicznych i pół publicznych..... 250

Uczestników 13.334

Zebrań domowych..... 1864
 Uczestników.....20.576
 Przybytych mil.....220.661

FINANSE**FUNDUSZ OGÓLNY****Przychody**

Datki, prenumerata
 itd.....\$ 263.460,61
 Saldo z roku ub... .\$. 2.131,27
 Przychody ogółem.....\$ 265.591,90

Rozchody

Pielgrzymi, ewangeliści,
 konwencje.....\$ 66.653,24
 Biuro, naprawy, podatki, wyposażenie,
 malowanie magazynu, opłaty pocztowe itd...
\$196.102,23

Rozchody ogółem. ... \$ 262. 755, 47
 Saldo funduszu ogólnego
 (31.X.1989).....\$ 2636,43

FUNDUSZ KSIĄŻKOWY**Przychody**

Datki, sprzedaż książek
 itd..... \$ 10.400,43
 Saldo z ubiegłego roku
 (1.XI.1988)..... \$ 2.188,69
 Przychody ogółem.....*\$ 12.589,12

Rozchody

Zakup reprintów, Biblii i innych
 książek..... \$ 10.660,94
 Saldo funduszu książkowego
 (31.X.1989).....\$ 1.928,18
 P90, 6-12.

PYTANIA I ODPOWIEDZI**DAWID LICZY LUD**

Pytanie: Na czym polegał grzech, popełniony przez Dawida w związku z liczeniem ludu Izraela, opisanym w 2 Sam. 24 i w 1 Kron. 21, skoro nie ma mowy o żadnym grzechu Mojżesza, który również policzył lud zgodnie z opisem w 2 Moj. 30: 11-16 oraz w 4 Moj. 1, 2 i 26 ?

Odpowiedź; Przeprowadzony przez Mojżesza spis ludności, opisany w 2 Moj. 30: 11-16, miał odmienny cel i był nakazany przez Boga (ww. 11, 12; 4 Moj. 1: 1, 2). W Izraelu każdy mężczyzna, który ukończył dwadzieścia lat i zdolny był iść na wojnę, powoływany był do służby wojskowej (w. 14; 4 Moj. 1:3) i zobowiązany do zapłacenia za siebie pół sykla jako okupu (hebr. kopher-pokrycie, pokuta; ww. 12, 13, 15). Te pieniądze oczyszczenia wykorzystane zostały "na potrzeby namiotu zgromadzenia" (w. 16; por. 38:25-28), "co badzie synom Izraelskim na pamiątkę przed Panem, ku oczyszczeniu dusz waszych".

Zwróćmy jeszcze uwagę na to, że chociaż liczenie rozpoczęło się przed wzniesieniem przybytku, na który zużyto srebro zebrane w wyniku spisu, to samo powoływanie do wojska według pokoleń, domów ojców i rodów zostało dokonane dopiero miesiąc po ukończeniu jego budowy (4 Moj. 1:1,18; por. 2 Moj. 40:17). Liczba mężczyzn podana w 4 Moj. 1:46 i 2:23 jest tą samą, którą podaje 2 Moj. 38: 26. Zwróćmy uwagę, że późniejszy spis, wspomniany w 4 Moj. 26, który Bóg polecił przeprowadzić Mojżeszowi po doświadczeniu przez Izrael pewnych plag (ww. 1,2), podaje nieznacznie mniejszą liczbą (4Moj. 26:51). Dokonując rachowania zgodnie z Boskim nakazem, Mojżesz nie popełnił grzechu.

Jednakże liczenie króla Dawida dokonane zostało w innym celu i Bóg nie kazał królowi go przeprowadzać; zostało ono przeprowadzone bez porozumienia się z Bogiem. Doszło do niego w wyniku kuszenia ze strony szatana (2 Sam. 24: 1; 1 Kron. 21: 1), któremu Dawid nie oparł się dostatecznie silnie, pomimo protestu że

strony hetmana Joaba, który niewątpliwie przejrzał zamiary króla i próbował odwieść go od tego zła. Grzech Dawida stał się przyczyną ponownego gniewu Bożego (okres trzyletniego głodu był prawdopodobnie poprzednim ujawnieniem się Jego działania -2 Sam. 21 : 1), skierowanego przeciwko Izraelowi (który był również zamieszany w całą sprawę, podobnie jak wcześniej w zorganizowane przez Absaloma i Sebę bunty wymierzone przeciwko ustanowionej przez Boga władzy Dawida).

Niewątpliwie chęć policzenia ludu wynikała z cielesnych pragnień Dawida, o ich formie jednakże Pismo Święte nie mówi. Grzech ów mógł być pragnieniem wprowadzenia pewnej wojskowej organizacji, która w jakimś sensie była niezgodna z teokratyczną konstytucją Izraela. Być może chciał znać liczbę, swych poddanych, a szczególnie "mężów walecznych" (1Kron. 21:5), aby mógł oszacować swoją militarną siłę - być może zamiast dostatecznie ufać Jehowie i jego potężnej mocy, Dawid raczej szukał siły i chwały dla swego królestwa w liczności ludu i jego gotowości do wojny.

Czytamy (2 Sam. 24: 10), że "Potem uderzyło Dawida serce Jego, gdy obliczył lud, i rzekł Dawid do Pana: Zgrzeszyłem bardzo, żem to uczynił". Prosił zatem Boga o przebaczenie i otrzymał je, ale na lud spadła bardzo surowa kara (w. 15). Dawid pokornie prosił Boga (w. 17), aby kara ta nie dotykała ludu, lecz jego i jego rodzinę. Ostatecznie plaga została powstrzymana.

PRZYMIERZE ABRAHAMOWE NAJWIĘKSZY PRZYMIERZEM

Pytanie: Które przymierze jest ważniejsze: Przymierze Abrahamowe czy Przymierze Nowe?

Odpowiedź: Przymierze Abrahamowe jest zarządzeniem obejmującym wszystko. Wszystko co Bóg uczynił i jeszcze uczyni dla rodzaju ludzkiego jest w

nim zawarte. Przymierze Zakonu zostało dodane do tego Przymierza "dla przestępstwa" (Gal. 3: 19). Mimo iż Przymierze Zakonu jest jedynie typicznym zarządzeniem, to jednak rozwinęło ono pewną klasę, która na zasadzie podporządkowania się zostanie użyta przez Pana do błogosławienia rodzaju ludzkiego w wieku Tysiąclecia. Przymierze to obrazowo jest pokazane w Agarze, a jej syn Ismael reprezentuje naród izraelski (Gal. 4:21-31). Cały Chrystus-Głowa i Ciało - przedstawiony jest w Izaaku, synu Sary. Pierwsza żona Abrahama, Sara, przedstawia tę część przymierza Abrahamowego, które rozwinęło Chrystusa i które należy do pierwotnego duchowego nasienia. O tej części przymierza mówimy czasami jako o Przymierzu Sary. To Przymierze Sary - Przymierze Łaski-rodzi klasę Izaaka, Chrystusa-Głowę i Ciało.

Tak jak Izaak nie urodził się według ciała w zwykłym sensie tego słowa (ponieważ Abraham i Sara byli zbyt starzy), ale był szczególnym stworzeniem, jak było w przypadku Chrystusa, tak klasa "Izaaka" wyraźnie jest nowym stworzeniem. Jezus Jako Głowa stał się nowym stworzeniem przy Jordanie. Ciało zostało sformowane z członków upadłej rasy ludzkiej podczas wieku Ewangelii. Skierowane do nich Boskie zaproszenie zachęcało do przedstawienia swoich ciał żywymi ofiarami (Rzym. 12:1), aby wraz ze swoją Głową mogli oni osiągnąć Boską naturę - coś, co nigdy przedtem nie zostało zaproponowane człowiekowi. Po skompletowaniu klasy Chrystusa i wstąpieniu jej wraz z Chrystusem na Jego tysiącletni tron (Mat. 25:31), błogosławieństwo, o jakim mówi obietnica Boża dana Abrahamowi, dotrze do wszystkich narodów ziemi. Dotrze do nich poprzez nasienie Izaaka, całego Chrystusa, na zasadzie podporządkowania za pośrednictwem Wielkiej Kompanii oraz Starożytnych i Młodocianych Godnych, klas rozwijających się odpowiednio przed i po czasie, w

którym wierzący mogli znaleźć się w Maluczkim Stadku.

W nadchodzącym Mesjaszowym lub Tysiącletnim wieku wszystkie rodziny na ziemi, które w obecnym życiu nie miały takiej sposobności, błogosławione będą przywilejem, czyli sposobnością stania się dziećmi Abrahamowymi, dziećmi Bożymi. W jednym z typów Abraham przedstawia Boga, który rzekł do Abrahama: "ojcem wielu narodów postanowiłem cię" (1 Moj. 17:5; Rzym. 4: 17).

Ludzkość będzie błogosławiona na mocy Przymierza Nowego, czyli zarządzenia, dzięki któremu wypełnią się ziemskie zarysy Przymierza Abrahamowego w odniesieniu do Izraela i innych narodów. W związku z tym Przymierze Abrahamowe obejmuje

wszystkie pozostałe przymierza, które stanowią jedynie różne zarysy Bożego zarządzenia, dzięki któremu dzieło wielkiego Przymierza Abrahamowego będzie dokonane.

Abraham przedstawiający Boga pojął po śmierci Sary kolejną żonę, o imieniu Ketura, która przedstawia Przymierze Nowe. Miał z nią wiele dzieci (1 Moj. 25:1-3) reprezentujących tych wszystkich, którzy otrzymają życie wieczne na mocy Przymierza Nowego. W ten wiec sposób typycznie przedstawione Jest Przymierze Nowe i jego wspaniałe dzieło przyprowadzenia wielu ludzi do życia - "na wolność chwały dzieł Bożych" (Rzym- 8: 19. 21).

P86,76.

P S A L M

- 1 Pieśń wstępowań. Dawida. O jak dobrze i jak miło, kiedy bracia żyją razem w zgodzie !
- 2 To jak olejek najwyborniejszy wylany na głowę ściekający na brodę, na brodę Aarona, ściekający na kraj jego szaty.
- 3 Jak rosa Hermonu spadająca na góry Syjonu.
Bo tam zesłał Pan błogosławieństwo, życie na wieki wieków.

(Psalm 133)

TERAŻNIEJSZA PRAWDA I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANII

Niezależny dwumiesięcznik religijny wydawany przez
Świecki Ruch Misyjny "Epifania"

Czasopismo wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy parazyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem "onego Sługi", jako podstawy wszelkiego " dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi" i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno - bazylejskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Teraźniejsza Prawda będzie również wysyłana bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.
